

Sygn. akt **VIII K 540/17**

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 czerwca 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy - Mokotowa w W. VIII Wydział Karny

w składzie:

Przewodnicząca: **SSR Ilona Hareźlak - Murańska**

Protokolant: **Jakub Miller**

przy udziale Prokuratora: -----

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 4 czerwca 2018 roku

sprawy **A. K.** urodzonego (...) w W., syna S. i A. z domu B.

**oskarżonego o to, że:**

w dniu 26 stycznia 2017 r. w W. na trasie ul. (...) - P. 2 na drodze publicznej prowadził samochód marki T. (...) o nr rej. (...), nie stosując się do decyzji Urzędu Miasta Stołecznego W. dla D. M. nr AO-D-IV-II.540.2.193.2014. (...) o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi,

**tj. o czyn z art. 180 kk**

1. uznaje oskarżonego A. K. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego wyżej wyczerpującego ustawowe znamiona występku z art. 180a k.k. i za to, na mocy art. 180a k.k. w związku z art. 33 § 1 i 3 k.k. wymierza mu karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

2. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych, którymi obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt **VIII K 540/17**

## UZASADNIENIE

W wyniku przeprowadzonej rozprawy głównej

**Sąd ustalił, co następuje:**

Decyzją z dnia 26 stycznia 2015r. Nr AO-D-IV-II.5430.2.193.2014. (...) Prezydent miasta stołecznego W. orzekł o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami kategorii B prawa jazdy wobec A. K.. Powyższa decyzja została przez oskarżonego odebrana w dniu 29 stycznia 2015 r., a w dniu 13 lutego (...). stała się ostateczna.

W nocy 26 stycznia 2017r. oskarżony A. K. kierował samochodem taxi marki T. (...) o numerze rejestracyjnym (...) jadąc ulicą (...) w kierunku Alei (...), następnie ulicą (...) w kierunku ul. (...).

Funkcjonariusze Komisariatu Policji W. W. post. P. D. i sierż. Ł. B. ok. godz. 1: 05 dokonali zatrzymania A. K., będącego osobą podejrzaną o prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości. Wobec powyższego poddali go badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu urządzeniem AlcoBlow z wynikiem negatywnym. Ustalili także, że kierujący ma

cofnięte uprawnienia do kierowania pojazdami. A. K. został zatrzymany i przewieziony do Komisariatu Policji W. W. celem dokonania dalszych czynności. Natomiast samochód przekazano M. K..

A. K. nie był dotąd karany (k. 60).

Wyjaśnienia oskarżonego A. K. (k. 52),

Zeznania świadka P. D. (k. 8),

Pismo z Urzędu Miasta (k.21-22)

Protokół zatrzymania (k. 2).

Oskarżony A. K. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że jadąc samochodem w dniu zdarzenia miał świadomość, że nie posiada uprawnień do kierowania pojazdami. Wyraził gotowość dobrowolnego poddania się karze i wymierzeniu mu kary grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych.

### ***Sąd zważył, co następuje:***

Wyjaśnienia oskarżonego nie budziły wątpliwości i mogły być podstawą do ustalenia stanu faktycznego w niniejszej sprawie. Oskarżony nie kwestionował faktu, iż w dniu 26 stycznia 2017r. roku prowadził pojazd pomimo świadomości, cofnięcia uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi.

Również zeznania świadka P. D. zostały obdarzone przez Sąd walorem wiarygodności. Świadek złożył zeznania w sposób rzetelny i logiczny umożliwiając tym samym ustalenie przebiegu zdarzeń z nocy 26 stycznia 2017r. Znalazły one potwierdzenie w wyjaśnieniach złożonych przez oskarżonego jak również w dokumencie w postaci pisma Urzędu Miasta Stołecznego W. (k. 21) wraz z potwierdzeniem jego odbioru (k.22).

Również autentyczność i rzetelność sporządzenia protokołu zatrzymania oskarżonego oraz pismo dotyczące decyzji o cofnięciu wobec A. K. uprawnień do kierowania pojazdami kategorii B nie były przedmiotem zarzutów stron oraz nie wzbudziły wątpliwości Sądu. Z tych względów Sąd nie odmówił wskazanym dowodom nieosobowemu wiarygodności i mocy dowodowej.

Poruszanie się po drodze publicznej pomimo wydania decyzji administracyjnej o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi pojazdem mechanicznym stanowi przestępstwo z art. 180 a k.k. Przedmiotem ochrony tego przestępstwa jest bezpieczeństwo w komunikacji i ma ono charakter formalny. Do jego znamion nie należy skutek w postaci na przykład spowodowania katastrofy. Jest ono dokonane w momencie uruchomienia pojazdu i podjęcia jazdy. Do jego popełnienia dochodzi nawet wówczas, gdy sprawca prowadził pojazd w sposób prawidłowy i nie spowodował konkretnego niebezpieczeństwa. Artykuł 180 a kk obejmuje wszystkie przypadki cofnięcia uprawnień do kierowania pojazdami niezależnie od przyczyny. Pojazd mechaniczny w ruchu lądowym to każdy pojazd drogowy czy szynowy napędzany umieszczonym w nim silnikiem, jak również maszyna samobieźna i motorower oraz pojazdy szynowe (wytyczne wymiaru sprawiedliwości i praktyki sądowej w sprawach o przestępstwa drogowe; uchwała SN z 28 lutego 1975 r., V KZP 2/74, OSNKW 1975, nr 3-4, poz. 33; także wyrok SN z 25 października 2007 r., III KK 270/07, Orz. Prok. i Pr. 2008, nr 5, poz. 7).

Biorąc pod uwagę powyższe, w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego okoliczności popełnienia czynu i wina oskarżonego nie budzą wątpliwości.

Oskarżony poruszał się samochodem ulicami miasta. Co więcej z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy wynika, że zawodowo zajmuje się on prowadzeniem samochodu, ponieważ prowadzi działalność gospodarczą w postaci taksówki osobowej (k.42, 47), a w chwili zatrzymania również kierował samochodem z logo „taxi”. Jako osoba dorosła, w pełni władz umysłowych, która w ramach obowiązków zawodowych prowadzi pojazd mechaniczny,

doskonale zdawał sobie sprawę z bezprawności swojego postępowania. Oskarżony wykazał się daleko posuniętym brakiem poszanowania reguł kodeksu drogowego. Tym samym stopień winy oskarżonego należy ocenić, jako wysoki.

Wymierzając oskarżonemu karę, Sąd rozważył przesłanki z art. 53 § 1 i 2 k.w. Oceniając stopień winy i społecznej szkodliwości czynu, a także biorąc pod uwagę cele kary.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd uznał, iż karą adekwatną do okoliczności popełnienia czynu będzie kara grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych.

Wymiar kary w ocenie Sądu jest proporcjonalny zarówno do stopnia zawinienia, jak i szkodliwości społecznej czynu, czyni również zadość wymogowi prewencji ogólnej i szczególnej.

Zauważyć należy, iż wyrok został wydany z uwzględnieniem wniosku oskarżonego, w którym dobrowolnie poddał się odpowiedzialności karnej.

Kierując się dyspozycją art. 624 § 1 k.p.k. i sytuacją materialną oskarżonego, Sąd zwolnił go od ponoszenia kosztów sądowych w tym opłaty, którymi obciążył Skarbu Państwa.